

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 02.05.1984, sp. zn. 11 Tz 18/84, ECLI:CZ:NS:1984:11.TZ.18.1984.1

Číslo: 31/1985

Právní věta: Osoba, pro niž pachatel trestného činu nedovoleného podnikání podle § 118 tr. zák. prováděl neoprávněně práce, nemá postavení poškozeného ve smyslu § 43 odst. 1, 2 tr. ř., není-li obviněný současně stíhán pro to, že takovou osobu poškodil při provádění prací jejich předražením apod.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 02.05.1984

Spisová značka: 11 Tz 18/84

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Podnikání nedovolené, Poškozený

Předpisy: 140/1961 Sb. § 118 141/1961 Sb. § 43 odst. 1
§ 206 odst. 3
§ 43 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31/1985 sb. rozh.

Osoba, pro niž pachatel trestného činu nedovoleného podnikání podle § 118 tr. zák. prováděl neoprávněně práce, nemá postavení poškozeného ve smyslu § 43 odst. 1, 2 tr. ř., není-li obviněný současně stíhán pro to, že takovou osobu poškodil při provádění prací jejich předražením apod.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 2. 5. 1984 sp. zn. [11 Tz 18/84.](#))

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 8 z 30. května 1983 byl obviněný M. K. uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a trestným činem nedovoleného podnikání podle § 118 odst. 1 tr. zák. Za tyto trestné činy byl podle § 132 odst. 1 tr. zák., § 35 odst. 1 tr. zák. odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let. Podle § 53 odst. 1 tr. zák. byl obviněnému uložen peněžitý trest ve výměře 14 000,- Kčs. Pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, byl podle § 54 odst. 3

tr. zák. stanoven náhradní trest odnětí svobody. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému uložena povinnost zaplatit poškozenému národnímu podniku Interier Praha částku 2093,49 Kčs. Poškozená Z. R. byla podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle zjištění obvodního soudu záleželo jednání obviněného v tom, že jednak v době od 1. ledna 1979 do poloviny roku 1979 v Praze na svém pracovišti v národním podniku Interier Praha postupně odcizil různý materiál a nářadí v celkové hodnotě 2092,49 Kčs a jednal od roku 1972 do poloviny roku 1979 tamtéž zhotovoval bez oprávnění okna k rodinným domkům P. M. a Z. R. a získal tak neoprávněně částku 13 000,- Kčs.

Rozsudek nabyl právní moci 23. září 1983.

V šestiměsíční lhůtě od právní moci (§ 272 tr. ř.) podal ve prospěch i v neprospěch obviněného M. K. generální prokurátor ČSR proti rozsudku obvodního soudu stížnost pro porušení zákona. V mimořádném opravném prostředku vytkl, že obvodní soud pochybil při zjišťování skutečného stavu věci ve vztahu k oběma trestným činům.

Nejvyšší soud ČSR kromě jiného zjistil, že obvodní soud postupoval nesprávně, když podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázal Z. R. jako poškozenou s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Tato osoba, pro kterou obviněný vykonal práce v rámci nepovolené činnosti, neměla postavení poškozeného, neboť trestným činem nedovoleného podnikání podle § 118 odst. 1 tr. zák. jí nemohla být způsobena škoda, jestliže se obviněný nedopustil zároveň např. podvodného jednání ve smyslu § 250 odst. 1 tr. zák. Měl tedy obvodní soud postupovat podle § 206 odst. 3 tr. ř. a vyslovit usnesením, že tuto osobu jako poškozeného k hlavnímu líčení nepřipouští.